



Nieuwsbrief december 2019

Uit Tarnaveni

door Henk

Geliefde donateurs en iedereen die betrokken is bij het werk van Laleaua,

We zien terug op een bewogen jaar. Laleaua "Stadskanaal" groeit uit tot Laleaua "Nederland"! In korte tijd is er veel in werking gezet en er zijn al heel wat stappen ondernomen. Op meerdere plekken in Nederland hebben zich in de loop van de jaren werkgroepen gevormd. Allemaal met het doel het werk van Laleaua in Roemenië te ondersteunen. In september 2018 hadden wij voor het eerst een ontmoeting met al deze werkgroepen en het stichtingsbestuur van Laleaua. Met het idee elkaar te leren kennen en daar waar mogelijk meer samen te werken. Echter, in deze vergadering werd mede geopperd of het niet ook goed zou als de samenstelling van het stichtingsbestuur een wat meer landelijke dekking zou hebben. Het bestuur bestaat van oudsher uitsluitend uit mensen van Stadskanaal. Hier werd instemmend op gereageerd, hoewel het toen nog niet duidelijk was hoe dit vorm zou moeten krijgen.

Wat gebeurde er nog meer? Zoals jullie weten werken wij in Roemenië al jarenlang nauw samen met stichting Care foundation uit Rotterdam. Zowel Care foundation als Laleaua zijn werkzaam in dezelfde wijk Bozias te Târnăveni en met dezelfde doelgroep; kansarme Roma kinderen/-jongeren. De laatste jaren is het verlangen om van de beide organisaties een stichting te maken steeds meer gegroeid.

Kort na de ontmoeting van alle betrokkenen van Laleaua in september werden wij benaderd door het nieuwe bestuur van Care foundation met het voorstel om samen een te worden, te fuseren. Het werk in Roemenië werd nagenoeg al helemaal samen gedaan, waarom niet ook in Nederland? Alles onder een vlag en een naam: Stichting Laleaua.

Deze twee voorstellen kwamen min of meer gelijk op ons af en hebben ons gebracht waar wij op dit moment staan met de stichting in Nederland. In korte tijd werd een drietal nieuwe mensen gevonden om dit „landelijk” bestuur te gaan vormen. Ook in Roemenië is een nieuw bestuur gevormd en zijn alle activiteiten opnieuw onder de loep genomen.

Zijn we al in de lucht met de nieuwe organisatie? Nee, nog niet officieel. Er zijn nog genoeg dingen te realiseren. Te denken valt aan het samenbrengen van twee administraties, het verder vormgeven van de organisaties en de onderlinge verhoudingen.

Een nieuwe organisatie vraagt ook om een nieuw logo, een nieuwe website. Fianne Bruinsma, onlangs vanuit Veenendaal naar Târnăveni verhuisd om te werken in onze organisatie, geeft samen met Rene Fietje uit Mussel daar vorm aan. We zijn erg blij met de komst van Fianne in ons team.

Het oude bestuur wil ik ontzettend bedanken voor hun inzet al die jaren, maar ook hun bereidheid om het stokje over te dragen aan het nieuwe "landelijk" bestuur. Het nieuwe bestuur wil ik bedanken dat zij zo voortvarend te werk gaan en bereid zijn alle uitdagingen aan te gaan, om zo er samen iets moois van te maken. Er zijn nog veel obstakels te overwinnen, maar met z'n allen zien we Gods leiding. Hij is dan ook Degene die ons bereid maakt om er gezamenlijk de schouders onder te zetten. We zien uit naar het moment dat wij jullie allemaal de Stichting Laleaua in nieuwe vorm kunnen presenteren!

Voor mij persoonlijk was en is het een emotionele ervaring. En ik weet zeker, niet alleen voor mij. Wij hebben jullie steun en gebed nodig. Je wordt wel even met z'n allen door elkaar heen geschud. Oude vertrouwde huisjes vallen weg....., maar nieuwe mooie woningen komen daarvoor in de plaats. Ik wil daarom niet in de laatste plaats al mijn collega's in Roemenië bedanken voor hun positieve inzet en hun geduld, die deze fusie van hen vraagt.

FUSIE



Care Foundation

Dag lieve lezers van deze nieuwsbrief. Dit is de eerste keer dat jullie mijn naam onder een verhaaltje in de nieuwsbrief zien staan, daarom zal ik mij even voorstellen. Mijn naam is Fianne, ik ben drieëntwintig jaar en ik woon nu sinds vier maanden in Roemenië. Ik ben de dankbare en gelukkige liefde van Marin, afgestudeerd aan de CHE (*Communicatie*) en ik heb een hart vol van liefde voor de Roma's, en dat is dan ook de reden dat ik bij Laleaaua te vinden ben.



Het is een feest om deel te zijn van Laleaaua. Zo mocht ik bijvoorbeeld een week meehelpen in de keuken. Ik maakte de thee (*waarbij de kinderen elke keer nog net wat meer suiker of citroen in de thee probeerden te smokkelen*), ik mocht de vaat afwassen waarbij ik ondertussen heel veel Roemeense liedjes samen met de kinderen zong, en ik mocht toezien hoe er elke dag zo gezellig samen in de keuken gegeten wordt. Het is een zegen om de vreugde en het enthousiasme van de kinderen te zien. Het werkt aanstekelijk! Daarnaast gaf ik een paar weken geleden een fotografie-les en mochten de kinderen met een wegwerpcamera foto's maken, af en toe loop ik met lessen mee en ik draai op maandag- en donderdagmiddag mee met de meidenclub. Daarnaast hopen we dat dit de laatste nieuwsbrief is in deze stijl, want ik werk mee aan een nieuw logo, een nieuwe website en de verdere communicatie voor Laleaaua.

Ik hoop dat jullie aankomende tijd gaan genieten van de verhalen van Laleaaua, en dat ik daar een handje bij kan helpen. Ik hoop dat jullie zo elke keer weer iets meer zullen begrijpen van het mooie werk hier! Van Gods werk, en zijn bloementuin vol van gekleurde, waardevolle en geliefde tulpen.

Cu drag,
Fianne

Doop Romeo

door Henk

Afgelopen oktober heeft Romeo de doop mogen ontvangen. Hij zag er enorm naar uit. Het was een mooi, emotioneel moment. Voor Romeo in de eerste plaats, maar ook voor ons allemaal.

Romeo loopt al vanaf de kleuterschool bij ons. Je mag rustig zeggen dat hij familie van ons is geworden. Nu helemaal, opgenomen in Gods familie. Het is een positieve jongeman met veel enthousiasme. Hij komt al jaren trouw naar alle programma's.

Dan is het extra mooi om te zien dat hij gegrepen is door de liefde van God en de keuze maakt zich aan Hem te onderwerpen. God is goed.

Romeo heeft na de lagere school auto-mechanica gedaan. Kortgeleden heeft hij een baan gekregen bij een plaatselijke auto-kabel fabriek. Ondertussen is hij druk bezig met het behalen van zijn rijbewijs. We wensen hem Gods zegen toe. We vragen jullie gebed voor hem, want het is zeker niet makkelijk om als jonge christen in de Roma wijk alle verleidingen te weerstaan. Maar zoals de Bijbel zegt: "Alle dingen zijn mij mogelijk in Christus, Die mij kracht geeft." (Filip 4; 13). Laten we bidden dat Romeo dicht bij Jezus leeft.



Evenals vorig jaar zijn we gestart met 33 kleuters. Het begin ging stroef, weinig kleuters kwamen opdagen. Gelukkig is daar in de loop van de tijd verandering in gekomen, maar het kan nog altijd beter. Niet alle kinderen komen uit de wijk Bozias. Een achtstal kinderen komt uit een Roma-wijk aan de andere kant van de stad. Met dagelijks zo'n 18-22 kinderen over de vloer zijn de juffen, Adriana en Adela, lekker bezig.

Het is steeds weer fijn om van de lagere school in Bozias te horen, dat ze zo'n verschil zien tussen de kinderen die bij ons geweest zijn en de kinderen die dat niet zijn geweest. Moet gezegd worden dat onze juffen er alles aan doen om de kinderen goed voor te bereiden op het lagere onderwijs. En de kleuterschool behelst veel meer dan het aanleren van de cijfers, het opzeggen van gedichtjes, het leren van dingen uit de natuur en uit de Bijbel. Elk jaar weer hebben we kinderen die nog nooit naar een normaal toilet zijn geweest en daar dan ook geen raad mee weten; ze doen hun behoefte naast het toilet... Of kinderen die verbaasd zijn over stromend water uit de kraan. Laat staan flacons met zeep om je handen mee te wassen. Het blijft echter prachtig om te zien hoe snel kinderen nieuwe dingen oppakken en hoe leergierig ze zijn.

Mineria, onze nieuwe directrice, voelt zich al helemaal thuis en laat regelmatig van haar horen. Zij heeft een baan als juf bij een andere kleuterschool in de stad, maar in haar vrije uren ondersteunt zij ons.

Alina, ook alweer een jaar bij ons werkzaam als schoonmaakster, heeft zich lekker ingeburgerd. Ze is een vrolijke en hulpvaardige collega.

Voor Eva was het een wat mindere start, zij moest onder het mes. Maar ze is er gelukkig weer bovenop en laat weer van zich horen! De Heere was goed voor haar.

Kleuterschool

door Mineria

De bijdrage van Mineria was in het Roemeens en is vertaald door Henk. Zo ziet de eerste alinea in het Roemeens er uit.

Era decembrie . Acum un an. Am fost vizitată la locul meu de muncă – o grădiniță de stat din orașul Târnăveni, de doi oameni : Dl. Henk, despre care până atunci doar auzisem și Adriana – o colegă educatoare despre care știam doar că lucrează la grădinița „Lalea” și era o prezență plăcută la întâlnirile ocazionale cu educatoarele din oraș.

Het was december. Een jaar geleden. Ik werd op mijn werk, een kleuterschool in de stad, bezocht door twee personen; meneer Henk, van wie ik tot nu toe alleen maar gehoord had, en Adriana, een collega juf waarvan ik wist dat zij werkte op de kleuterschool Lalea en die altijd een plezierige verschijning was op verschillende bijeenkomsten van juffen uit de stad.

Zoals bij elk bezoek eerst de bekende beleefdheden werden uitgewisseld werd het uiteindelijke doel van het bezoek mij verteld; deel van de kleuterschool te worden door Domnica, die met pensioen is gegaan, op te volgen.

Als natuurlijke reactie kwamen er allerlei vragen bij mij boven: Waarom werd ik gevraagd? Kan ik deze twee verschillende activiteiten, staat en privé, tegelijkertijd doen zonder een ervan tekort te doen? Hoe ga ik het doen dat alles soepel verloopt?

Door het als een uitdaging te zien heb besloten JA te zeggen om op die manier de antwoorden te vinden op mijn vragen.

Nu, de balans opmakend, heb ik een aantal antwoorden op mijn vragen gekregen en daarom kan ik zeggen: Niets is toevallig in het leven en we maken onze weg door die te gaan.

De uitdaging van die dag voor mij was om mij te kunnen verrijken met nieuwe ervaringen, in de zin van het ontmoeten van nieuwe mensen, en het versterken van mijn overtuiging; waar wij ook vandaan komen in deze wereld, welke taal we ook spreken, welke geloofsovertuiging we zijn toegedaan, wij, mensen, kunnen familie worden wanneer we onze gemeenschappelijke doelen concretiseren in het verlangen en het geloof om elkaar lief te hebben en onze naaste te helpen.





Ik ben er tegelijkertijd achter gekomen dat de activiteit van de Laleaua Familie niet alleen bestaan uit de kleuterschool, maar zich ook uitbreid tot de scholieren. Andere aardige mensen houden zich bezig met deze benadeelde kinderen; Bram, Marin, Dorel, Marleen, Leon en Linda.

Als ik kijk naar hun dagelijkse activiteiten kan ik zeggen dat het Roemeense spreekwoord op hun van toepassing is: De mens heiligt de plaats en we komen allemaal op deze wereld met dezelfde kans om ons te ontwikkelen. Het hangt alleen af van de kans die het leven ons biedt om goedwillende mensen te ontmoeten, die bereid zijn ons te helpen, en van onszelf, hoe wij deze kans naar waarde weten in te schatten.

Tot slot kan ik niets anders zeggen dan Dank jullie wel, Henk, Adriana, Adela, Eva, Alina en het hele team van Laleaua voor het gegeven vertrouwen, de gezamenlijke ervaringen, de altijd gegeven glimlach waarmee jullie mij ook hebben besmet.

Dat we in de toekomst gezamenlijk dingen gaan doen, waarvan we kunnen genieten en ons voldoening geven, vertrouwend op een goede en vruchtbare samenwerking ook in de toekomst.

Met vriendelijke groet,
Mineria Daniela Floare

Overpeinzing

door Dorel

'...Wij brengen onze jaren door als een gedachte.' (Ps 90; 9b)

Het leven trekt zo snel voorbij. Er zijn momenten in het leven, meestal als we alleen zijn, dat we ons bezighouden met de vraag: "Wat heb ik voor God gedaan?" "Hoeveel heb ik Hem gediend?" "En waarmee heb ik degenen om mij heen kunnen dienen?" "Wat laat ik achter?"

In deze momenten ben ik mij ervan bewust dat ik weinig gedaan heb en dat ik mij meer had kunnen inzetten in Zijn werk. Maar tegelijkertijd komen er in mijn gedachten en in mijn hart gevoelens van blijdschap en

vervulling, wanneer ik mij bedenk dat ik door Gods genade het voorrecht en de verantwoordelijkheid heb gekregen om kennis te maken met en mij in te zetten voor de "Kinderen van de Stichting Laleaua". Dit heeft mij in de afgelopen 8 jaar veel dankbaarheid en voldoening gegeven. Ik weet dat alles wat ze van mij leren; rekenen, taal, Bijbel les en mijzelf als voorbeeld, hen voor hun hele leven zal beïnvloeden.

'En ik zeg u: Maak uzelf vrienden..' (Lukas 19; 6a)

Erg blij word ik wanneer ik hen tref op straat en ze mij respectvol begroeten, blij mij te zien. Dat doet mij veel. Ik heb mij vrienden gemaakt en dat zal nooit veranderen. Mijn allergrootste wens is dat wanneer zij groot worden, zij de belangrijkste keuze die

een mens op aarde kan maken nemen: "Het ontvangen van Jezus Christus als hun persoonlijke Heer en Redder en Hem volgen hun hele leven lang."

'Dat de Heere alle kinderen en het team van de Stichting Laleaua mag zegenen!'



Ik begin mijn werkdag met een wandelingetje van een kwartier de heuvel op naar Lalea en kom aan zo rond half 11. De gang hangt vol met jasjes van de kleuters. Ik ga naar boven met een kopje koffie in de hand om de lessen van de dag voor te bereiden. Het is vandaag donderdag, dus ik geef taal aan drie groepjes.



Tegen kwart voor 12 worden de kleuters met het busje naar huis gebracht en ik rijd mee tot aan het begin van hun straat. Daar komen de kinderen al aan, die de ochtend op (de lagere) school gezeten hebben. Ik wandel met hen naar boven, waar collega Dorel een oogje in het zeil houdt als de kinderen naar de wc gaan en handen wassen. In de keuken is Bram al bezig met het bijhouden van de presentie en het uitdelen van punten voor het beloningssysteem.

Om 12.20 zit iedereen aan tafel en ik ga voor in gebed. Daarna wordt er brood en drinken uitgedeeld en zitten we gezellig samen te eten. Om 12.40 stuurt Bram alle 5 de groepjes naar de juiste zalen. Ik geef 2 taallessen achter elkaar aan groepjes van 4 of 5 kinderen. Daarna zit ik bij het huiswerkuurtje van de kinderen van de klassen 1 t/m 3.

Om 3 uur breng ik ze naar hun straat met het busje. Snel weer terug naar boven, want om kwart over 3 geef ik de laatste taallessen van de dag, aan 2 meiden van 13, 14 jaar, met 2 heel verschillende niveaus. Om 4 uur gaat de laatste 'fluit'. De oudste kinderen zijn ook klaar met hun programma. Ze krijgen nog een snoepje en gaan naar huis.

Behalve 4 meisjes, die het afgelopen jaar 11 zijn geworden. Zij gaan met Fianne en mij naar het buurgebouw, want rond half 5 start daar de meidenclub elke donderdag.

Terwijl zij de zaal klaarmaken, rijd ik naar beneden om nog 3 meisjes op te halen, die helemaal niet naar school gaan en dus ook niet deelnemen aan ons onderwijsprogramma. Maar ze mogen wel naar de meidenclub komen! We zingen en bidden, zeggen een Bijbeltekst op en doen een spelletje. Daarna bespreken we een onderwerp aan de hand van een leuke werkvorm. Dit gaat over zaken als sociale relaties, omgaan met emoties en goed zorgen voor je lichaam.

Daarna nog even lekker ontspannen en kletsen, terwijl de meisjes heerlijk zitten te kleuren. Een muziekje erbij en wat drinken met een koekje. Tegen 6 uur ruimen we op en ik breng de meisjes met de auto weer naar beneden, want het is al lang donker buiten. Ik rijd nog een keertje terug en parkeer de auto. Voor mij ook tijd om naar huis te gaan. Morgen is er weer een dag.



Op vrijdag is er geen onderwijsprogramma, maar dan bereid ik alvast zoveel mogelijk de lessen voor de volgende week voor. De hond kijkt me na als ik mijn wandelingetje naar huis begin. Tot morgen, Bennie!



Een nieuw schooljaar, nieuwe kinderen, nieuwe lessen, en ook meer vreugde en dankbaarheid in mijn hart naar God toe. Dankbaarheid voor de kinderen, en voor jullie. Dit jaar geef ik de kinderen van het After School programma wiskunde, het speciale uur, Bijbelstudie en Roemeens. Wiskundeles en het speciale uur zijn voor de jongere kinderen van de bruine en gele groep (groepen 1 en 2). De blauwe groep (groep 7) krijgt van mij wiskundeles, en de paarse groep (groep 3 en 4) krijgt Roemeense taal.

Alle kinderen van deze groepen krijgen ook Bijbelstudie. Ik geef de bijbelstudieles samen met Dorel. Wat me echt fascineert, is het enthousiasme van deze kinderen. Hun vreugde is vaak een grote aanmoediging voor mijn hart en geloof. Het is zo leuk om deze nieuwe generatie te zien groeien in kennis van God en steeds meer geïntegreerd, opgeleid en gewaardeerd te worden door de maatschappij. Er is nog veel werk te doen, er zijn nog veel uitdagingen en vooroordelen te overwinnen en veel verwachtingen waaraan moet worden voldaan, maar ik ben optimistisch omdat ik weet dat onze God Soeverein en Almachtig is. Hij weet wat Hij doet, en wat Hij doet is prachtig.

Ik wil graag mijn ervaring met u delen over de les die ik geef aan de gele groep – het speciale uur. In deze klas heb ik een grote hulp, een zegen voor mijn leven, Fianne. Wanneer ze beschikbaar is, helpt ze me enorm. Kinderen zijn ook dol op haar aanwezigheid en vaak tonen Costel, Denisa, Adelin, Adrian en Denisa-Maria een zeer energieke, aanstekelijke, grote glimlach op hun gezicht. Door deze les leren kinderen door moderne, alternatieve methoden nieuwe dingen te leren. Ik gebruik 'Smart Games' zoals CastleLogix, Trucky, ColorCode, Camelot Jr., SmartCar, Day & Night, etc. Het zijn hele educatieve spellen. Tijdens deze les worden kinderen aangemoedigd om motorische vaardigheden, creatieve vaardigheden en kennis te gebruiken om ingewikkelde problemen op te lossen. Deze spellen zijn bedoeld om hun omgeving beter te begrijpen, om succesvol met een probleem om te gaan, om snel en efficiënt met een oplossing te komen, om hun reactie op stress te temperen en om te leren vol te houden ondanks mislukkingen. Vanuit psycho-emotioneel oogpunt is dit belangrijk in de ontwikkeling van de kinderen. Kinderen leren dat ze anders zijn, maar niet minder waardevol. Ze leren dat er voor elk probleem een oplossing is. Ze leren ook om hun aandacht constructief te richten op het oplossen van een probleem, en niet op het klagen of het opgeven. Deze spellen helpen hen om een duidelijke communicatie, een strategisch denkvermogen, en een eenvoudige, snelle werkwijze te ontwikkelen. Al deze dingen zijn essentieel voor hun toekomstige leven. Het is voor mij een groot plezier om te zien hoe de kinderen ernaar streven om succesvol te zijn. Het is een zegen om te zien dat de kinderen hoop in hun harten koesteren, om te zien dat ze zich bewust worden van hun waarde en talenten, om te zien hoe ze genieten van succes en om ze te zien lachen.

Een nieuw jaar, nieuwe kinderen, en nieuwe zegeningen. God vult ons leven met zoveel zegeningen. Ik geniet ervan om te mogen werken met al deze zegeningen van God, en ik deel deze vreugde graag met jullie, omdat ik wil dat jullie onthouden dat jullie even belangrijk zijn in dit werk. Bedankt voor jullie steun en wees gezegend!



42 scholieren draaien mee in het After School programma. Ze gaan trouwens niet allemaal naar school. Drie van hen zijn nooit naar school geweest en kunnen helaas niet meer instromen in het regulier onderwijs; teveel jaren verstreken. Alleen via Tweede-Kans onderwijs kunnen zij nog een diploma bemachtigen. Maar vanwege hun aanhoudende interesse hebben we besloten hen op te nemen in het programma. Adrian bleek nog wel naar school te kunnen, maar hij was ingeschreven op een school buiten Târnăveni. De overschrijving naar de lagere school in Bozias heeft voor hem plaatsgevonden en nu komt hij ook naar After School.

Het nieuwe gebouw is volop in gebruik. Een echte zegen! De meidenclubs, de jongensclub en de Mariniers club (Carefoundation), hebben er hun onderdak. Woensdagmiddag na After School is er een soos waar de oudere jongeren zich kunnen ontspannen en socializen.

Afterschool & voetbal

door Bram

Elke donderdag is het weer raak. Na een lange schooldag en After School programma waarin de jongens afgemat zijn door veel schrijven, lezen en rekenen mogen ze dat even helemaal loslaten, want er mag gevoetbald worden. Daar hebben de jongens altijd zin in.

Na het After School programma worden de jongens naar een mooie overdekte sporthal gebracht waar ze anderhalf uur voetbaltraining krijgen met een heuse competitie. Ze krijgen voetbaltraining waarin het niet alleen gaat om het plezier en het leren van voetballen, maar juist ook door het leren van discipline en samenwerking. Hiervoor krijgen ze individueel punten.



Het is voor de jongens een grote uitdaging, want het niveau in voetballen onderling is groot en dat breekt wel eens op bij de jongens. Het is wel eens moeilijk te accepteren dat het niet gaat zoals het gaat. De sfeer kan dan soms even helemaal weg zijn als er even hard gescholden en trappen uitgedeeld worden. Dat is vaak hun manier van een probleem oplossen en dat werkt natuurlijk altijd averechts.

Door ze hiermee te confronteren laat ik de jongens zien dat de sfeer in het team naar een dieptepunt gaat en het voetbal er niet beter op wordt. Door het puntensysteem en aanwijzingen van mij als trainer beginnen de jongens steeds meer te leren en bewust van te raken dat het anders kan. Ik zeg het maar zo, winnen is mooi want dat wil iedereen, maar dan wel met een goede sfeer waar iedereen plezier heeft gehad en ook wat heeft geleerd.

Naast de competitie worden de punten ook als team opgeteld. Wanneer ze gezamenlijk een aantal punten hebben verzameld wacht hun een mooie verrassing. Het is een mooie competitie die je alleen kunt winnen als je het samen doet. En zo wordt er een mooi team gevormd. Deze punten zijn inmiddels bereikt en door een sponsor uit Nederland mochten we de jongens in een mooie nieuw trainingspak hijsen. Hartelijk dank hiervoor en daarmee kunnen we ook gewoon in de winter lekker doorvoetballen.





De wielen van de bus gaan rond en rond, rond en rond, rond en rond!

Als zomerreisgroep uit Veenendaal hadden wij dit jaar een grote uitdaging voor de boeg: een geldbedrag inzamelen voor een nieuwe bus voor Laleaua. Het leek ons namelijk mooi om een keer een heel concreet doel voor ogen te hebben; en dat werd een nieuwe bus, dus. We wisten hoeveel de bus gebruikt wordt, hoe oud hij is, hoeveel ook wij er in de zomers elke keer van meeprofitteerden, al rijdende door de Roemeense landschappen inclusief de kenmerkende geur van de bus (*welke Laleaua-bezoeker herkent dit niet?*).

We bedachten als sponsoractienaam de "Collectebus" en hadden als missie om zoveel mogelijk geld in de collectebus te verzamelen. We maakten samen een mooie start tijdens een voorstelling in de Poortkerk in Veenendaal, waar veel mensen bij waren! Tijdens de voorstelling "reisden" we met de collectebus langs Roemenië en Laleaua. Wat was het een geslaagde avond, waarbij we ons best deden om mensen echt een inkijkje te geven in het werk van Laleaua.

In de tussentijd maakten we een "Geef" website aan waarop werd bijgehouden hoeveel geld er binnenstroomde. We bedachten om onze fietsen van Veenendaal naar Stadskanaal te laten rollen, zodat we genoeg geld inzamelden om een nieuwe bus voor stichting Laleaua te kunnen laten rollen! Een soort sponsor-fietstocht, dus.

Op allerlei bijzondere manieren bleef het geld binnenstromen, en bleef het geldbedrag in de collectebus groeien. We mochten in kerken, bij bedrijven, aan familieleden en vrienden vertellen over Laleaua en de nieuwe bus, en het lukte ons voor het eerst om op een hele pagina van een Veenendaals krant te komen!

Nadat er al een heel groot bedrag binnen was, gingen wij als Veenendaalse zomerreisgroep vol goede moed op pad. Op de fiets. Op de fiets van Veenendaal naar Stadskanaal. Als groep maakten we een prachtige fietstocht van 200 km door het Nederlandse landschap. We lachten samen, we duwden elkaar de heuvels op, we hadden goede gesprekken, we waren dankbaar voor het goede weer, we deden aan de



perfecte teambuilding én we waren boven dat alles God zo ontzettend dankbaar voor Zijn zegen over de hele fietstocht en de sponsoractie. Wat hebben we ons verwonderd over het overvloedige geldbedrag en de fijne voorspoedige fietstocht!

Het verliep op rolletjes, onder leiding en vol verwachting van de Bestuurder, Die voorziet in alle dingen en overvloedig geeft. En nu woon ik (*Fianne*) hier, en zie ik de nieuwe bus elke dag heen en weer rijden om de kleuters op te halen. De wielen van de bus gaan rond en rond. Ik vind het heel bijzonder dat misschien wel mede dankzij uw of jouw hulp, deze bus nu kleuters, kinderen en tieners naar Laleaua en haar programma's kan brengen.

Naar programma's, waarvan we hopen dat kleuters, kinderen, tieners en ouders mogen gaan ontdekken dat er een Bestuurder is, die van hen houdt en hen wil leiden op de weg des Levens!



Namens ons allemaal willen wij jullie hele fijne Kerstdagen toewensen en een Gezegend Nieuwjaar! Wij danken voor jullie steun, in welke vorm dan ook! We mogen ervaren dat wij door onze Hemelse Vader gedragen worden. Aan Hem alle eer!



Financiën

De stichting Lalea heeft geen vaste inkomsten en is volledig afhankelijk van uw giften, sponsoren, en collectes.

Help ons door in uw kennissenkring donateurs te werven. Laat ze deze nieuwsbrief lezen of maak ze attent op de website of Like ons op Facebook.

Steun het werk in Roemenië en wordt donateur!

Ja, ik word donateur !

Ik wil het werk van de Stichting Lalea steunen en daarom meld ik mij aan als donateur:

Naam:.....

Adres:.....

Postcode/Woonplaats:.....

- Ik betaal €per maand / kwartaal / jaar * via automatische overschrijving op rekeningnummer **NL39 RABO 0380 7057 29** t.n.v. Stichting Lalea te Stadskanaal.
- Ik machtig hiermee Stichting Lalea om automatisch € per maand / kwartaal / jaar * van mijn bankrekening af te schrijven

* doorhalen wat niet van toepassing is

Datum:

Handtekening:



U stuurt de ingevulde antwoordkaart naar:

Penningmeester Lalea
Gerben Dijksterhuis
Tuinfluiter 39
3906 NP Veenendaal



Donderdag hebben we met een gezamenlijke viering het jaar afgesloten. In kleine groepjes hebben we met de kinderen hun resultaten besproken, hen gecompimenteerd en bemoedigd. Aan de testresultaten kunnen we zien, dat elk kind er dit jaar weer dingen bijgeleerd heeft! Bij de viering waren ook ouders aanwezig. We namen afscheid van 4 jongens, die elk klas 8 afgerond hebben en daarom ons programma gaan verlaten. Het hoogtepunt was een film met foto's van de

jongens, die afscheid namen. Het gaf een overzicht van de afgelopen 11/12 jaren. Ze begonnen als ukjes op de kleuterschool en zijn al die jaren blijven komen. Mooie herinneringen werden opgehaald en menig traantje was te zien (en niet alleen bij de jongens 😊). Natuurlijk verliezen we elkaar niet uit het oog. De jongens nemen ook deel aan andere programma's. En we blijven hulp bieden, waar nodig, als ze na de zomer een vervolgopleiding gaan doen. Dus, wordt vervolgd.

Volgende week staan er nog 2 schoolreisjes op het programma: een dag met de kinderen van klas 0-3 en een dag met de oudste kinderen.



Kampweekend meidenclub



Eindelijk was het dan zover. Bij gebrek aan beschikbare weekenden in het voorjaar, konden we in de zomervakantie met de meidenclub toch nog op kamp gaan! Het was een vermoeiend, maar heel fijn weekend, met veel bijzondere momenten! Volgens de meiden zijn dit de hoogtepunten: het nachtelijke kussengevecht, het slapen op het balkon en de kerkdienst op zondagochtend. Het kamphema was: 'hoe ontdek ik welk plan God heeft voor mijn leven?' Zoals God een heel duidelijk en mooi plan had met koningin Esther. Geloof, gehoorzaamheid en moed waren de sleutelwoorden.



Bouwvakkers uit Heemse

Ze hebben de isolatie voor het nieuwe gebouw verzorgd en hebben voor onze voor- en achterdeur mooie afdaken gemaakt. Werkgroep Heemse, we zijn jullie ontzettend dankbaar en hopen jullie volgend jaar weer te zien!



Het bouwproject is afgesloten. Naast de afgesproken projecten zijn ook zo ontzettend veel klusjes verricht, waar wij maar niet aan toe kwamen. We bedanken alle bouwers uit Heemse voor al het werk dat verzet is. Maar ook, en niet in de minste plaats, dat Romeo (zie foto, 17 jaar) een plekje mocht krijgen in ieders hart: wat heeft hij zich geaccepteerd en geliefd gevoeld! Hij mocht elke dag zij aan zij werken met de bouwers, samen eten, samen lachen en praten. Romeo heeft er zeven Nederlandse vrienden bij (aldus Romeo).